

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Barcelona, aparador mundial del cant coral La Vanguardia - Catalán - 22/07/2017	4
Sensible planterBach La Vanguardia - Catalán - 22/07/2017	5
#igersbcn ON Barcelona - 21/07/2017	6
Una cançó per a en Pau Diari de Girona - 23/07/2017	7
Aires de música prenen Cervera Segre Catala - 24/07/2017	8
Millet diu no saber on són els 10 milions desviats del Palau Regió 7 - 23/07/2017	9
La Picota La Mañana Diari de Ponent - 23/07/2017	10
Fèlix Millet assegura que no sap on són els 10 milions d'euros del Palau. "Molta gent cobrava en negre" diu La Mañana Diari de Ponent - 23/07/2017	11
'ascensor Segre Catala - 23/07/2017	12
Millet diu que no sap on són els deu milions que falten del Palau Segre Catala - 23/07/2017	13
Millet ignora el paradero de 10 millones de euros del Palau La Razón Cataluña - 23/07/2017	15
LAS CARAS DE LA NOTICIA La Razón - 23/07/2017	16
La hermana de Millet: "Fèlix tiene muy claro que irá a prisión" El País Cataluña - 23/07/2017	17
Millet, sobre los 10 millones desviados del Palau: «Mucha gente cobrava en negro» Última Hora - 23/07/2017	18
Millet desconoce el destino de 10 millones del Palau por los pagos en negro Diario de Arousa - 23/07/2017	19
Millet desconoce el destino de 10 millones del Palau por los pagos en negro Diario de Bergantiños - 23/07/2017	20
Millet desconoce el paradero de los 10 millones del Palau: «Mucha gente cobrava en negro» El Adelantado de Segovia - 23/07/2017	21
SUSANA 90% DE APOYO ANDALUZ La Voz de Almería - 23/07/2017	22
Més d'un corrupte a judici per dia La Vanguardia - Catalán - 23/07/2017	23
Tot el que diuen i fan demostra que estan molt 'acollonidos'	24

" No acceptem lliçons; ningú no ha estat tan generós com el PDECat"
La Vanguardia - Catalán - 23/07/2017

PANORAMA

Barcelona, aparador mundial del cant coral

MÚSICA ► Barcelona acull per primera vegada el Simposi Mundial de Música Coral, que arriba a l'onzena edició i que sota el lema *Els colors de la pau* acollirà l'actuació de 24 dels millors cors del món. Més de 2.000 persones dels cinc continents participaran en l'esdeveniment, que durant una setmana ocuparà espais com L'Auditori, el Palau de la Música o la Sagrada Família, així com d'altres de Catalunya. La cita arrenca avui a L'Auditori amb els coreans Ansan City Choir i els nord-americans Rose Ensemble. / Redacció

22 Julio, 2017

CRÍTICA DE MÚSICA BARROCA

Sensible planter Bach

Cantates que van donar lloc a la 'Missa en si menor', de Bach

Intèrprets: Cor BZM Carine Tinney, soprano; Maria Chiara Gallo, mezzo; Matthew Thomson, tenor; Oriol Mallart, baix. BZM Ensemble (A. Alcaid, concertino).

Direcció: Pau Jorquera
Lloc i data: Festival Bachcelona. Petit Palau. Palau de la Música (19/VII/2017).

JORGE DE PERSIA

Obertura del festival Bachcelona, una experiència que va comen-

çar sobre les rodes del Bach Zum Mitsingen (BZM), que va interpretar la integral de les cantates de Bach. Bachcelona ens porta cada estiu un Bach molt actual, lúdic, de molts colors i formes, ja que possiblement és el repertori clàssic que més ha captivat des del jazz fins a altres músiques actuals. Un detall, Saint-Saëns va arribar a fer una versió per a piano de l'obertura de la *Cantata 29*.

I, com a mostra del seu caràcter de fonament, inauguren amb dues sessions al Palau –ja hi ha mèrits i públic suficient per a la sala gran– amb les cantates, que són l'origen de la *Gran missa en si menor* (BWV 232), síntesi magistral i suprema de la seva obra,

completada tot just un any abans de la seva mort; i potser un reconeixement a la unitat de la fe en el cristianisme, atesa la notòria producció de Bach en l'àmbit protestant i aquest testament catòlic que és la *Missa en si menor*. Un detall, les cantates tenen el text en alemany (tret de la 191); la *Missa* en llatí.

Història i consideracions al marge, aquesta inauguració ens porta a constatar que sens dubte el Bachcelona –aliat al BZM– és un sòlid projecte en marxa, en el qual llueix el valor del treball en un moment en què ens assetgen escarafalls i especuladors. Els organitzadors del projecte, l'organista Daniel Tarrida i el director Pau Jorquera, amb un especial suport privat, van fer, amb un cor no professional de magnífics cantants, un bon grup instrumental per a l'ocasió i els solistes

procedents de la Beca Bach 2017, un programa amb les cantates 191, 29 i 46 d'alta qualitat.

Cal reconèixer-ho, el treball amb la música de Bach n'és la gran prova, o es fa bé o immediatament es posen en evidència les mancances. I, per descomptat, dins d'un nivell de modèstia, però d'alta serietat, aquest "planter Bach" ha donat una lliçó de feina ben plantejada i de coherència en els resultats.

Anant al paper, l'interessant programa que il·lustra sobre algunes de les peces de les cantates que Bach va arribar a utilitzar per a la *Missa* es va obrir de manera cerimonial amb el *Glòria* inicial de la BWV 191, que ens va deixar veure un cor amb un nivell alt de ductilitat. Va continuar íntegra l'estiuença i cerimonial *Cantata BWV 29*, del 1731, després el duo de la més petita BWV

191 (del 1741 i l'única, crec, en llatí), i la *Cantata BWV 46* íntegra, que va deixar veure en el seu cor inicial una expressió intensa, íntima, ben plantejada com una veu interior, encara que a les entrades del fugat potser una contundència més important n'hauria accentuat el contrast. Va tancar el concert el cor final de la 191, que va cantar sense complexos i amb vitalitat i autoritat, i van ser ovacionats el cor, els solistes i el grup instrumental.

En síntesi, formidables els solistes vocals en formació (l'ària de contralt de la BWV 46 un exemple, o la de soprano de la 29), suggeridors matisos expressius en el diàleg veu-instruments, qualitat també en solistes instrumentals i continu i, tret de petits errors, una demostració del fet que treball i sensibilitat sumen.●

#igersbcn

15

@qgrifell

♥ 98 likes

«**CARMENA, HIJA POÉTICA** de Jaume Plensa, se quedará soñando delante del Palau de la Música por decisión de los vecinos».

♥ 171 likes

«**LA CATEDRAL ENTERA** y el barrio Gòtic caben en una furgoneta para que los visitantes se la lleven de recuerdo».

♥ 117 likes

«**EL MOLINO, AVE FÉNIX** de los teatros musicales, brilla con sus propios colores al llegar la noche».

Música contra la malaltia. Transmetre força, calidesa i ànims a tots els infants que lluiten per superar el càncer i a les seves famílies. Amb aquest esperit, el jove compositor i pianista Nil Matamala ha creat una melodia que porta el nom «Pau», i que està dedicada al nen de Vilobí d'Onyar que està lluitant contra una leucèmia.

Una cançó per a en Pau

► La peça, del jove pianista Nil Matamala, està dedicada a tots els infants que lluiten contra el càncer

ROSER ALBERTÍ VILOBÍ D'ONYAR

■ Transmetre força i ànims a tots els infants que lluiten contra el càncer i a les seves famílies. Amb aquest objectiu, el compositor i pianista Nil Matamala ha creat una bonica melodia que porta el nom de *Pau*. La peça està dedicada especialment a en Pau, el nen de 20 mesos de Vilobí que fa més de mig any va ser diagnosticat de leucèmia mielomonocítica juvenil, una malaltia molt inusual que sol afectar els infants de menys de 2 anys. «Tot i que la cançó no tingui lletra sempre hi poso un títol que per a mi tingui un significat especial, i aquesta vaig veure molt clar que l'havia de dedicar a en Pau per tot el que està passant», relata el jove, de només 19 anys. I és que en Nil, el cas d'en Pau el coneix de ben a prop. «Soc cosí del seu pare i amb en Pau tenim tracte de cosins també», subratlla el músic de Vilobí.

Aquesta peça musical, a més, té un vídeoclip gravat en un dels espais més emblemàtics de Catalunya: el Palau de la Música. «Poder tocar al Palau va ser la recompensa per haver obtingut el primer premi en la categoria d'edició del concurs Maria Canals de Barcelona amb la meua composició *Become*», detalla Matamala, que explica que va voler aprofitar l'oportunitat per enregistrar *Pau*.

I és que amb aquesta melodia de més de quatre minuts de duració, el pianista i compositor vol donar visibilitat als nens i nenes

El compositor i pianista de Vilobí Nil Matamala, al Palau de la Música de Barcelona. FACEBOOK NIL MATAMALA

que pateixen càncer infantil. «La cançó està dedicada a tots els petits que passen per això, perquè molts cops fins que no t'hi trobes, no veus tot el que suposa i m'agradaria poder arribar a la gent perquè prenguin consciència», assenyala Matamala, qui recorda la importància de fer-se donant.

Bona evolució del petit

Fa dues setmanes, en Pau va rebre el trasplantament de medul·la òssia a l'hospital de la Vall d'Hebron. «De moment tot va bé, però cal paciència i veure com va evolu-

cionant», explica en Nil. A principis de juny, es va saber que s'havien trobat quatre donants compatibles amb el menut, arran de les dues jornades organitzades per l'Ajuntament de Vilobí, perquè tots aquells qui volguessin es fessin donants de medul·la.

La crida va traduir-se en una onada de solidaritat, no només entre els veïns del poble, sinó també arreu de les comarques gironines i més enllà. Al llarg dels dos dies, es van recollir més de 500 mostres de gent que va entrar al registre de donants.

De moment, la cançó *Pau* ja es pot escoltar a Youtube, on acumula més de 400 visualitzacions. «El vídeo ha corregut bastant pel poble, on ens coneixem tots, sobretot a través del WhatsApp», ressalta amb timidesa el jove compositor. I tot plegat, sense deixar de destacar amb il·lusió que un dels primers a escoltar la seva composició va ser el mateix Pau al qual, -assegura- «té molt de gust per la música, i espero que quan sigui més gran entengui que aquesta cançó és especialment per a ell».

Aires de música prenen Cervera

L'Orquestra Simfònica Julià Carbonell va obrir ahir el Festival Internacional de la capital de la Segarra || **Durant la setmana, la ciutat serà l'escenari de gairebé una quinzena de concerts**

XAVIER SANTESMASSES

[CERVERA] L'Orquestra Julià Carbonell, que celebra el quinzè aniversari, va ser l'encarregada ahir d'inaugurar el Festival Internacional de Música de Cervera. Ho va fer en companyia de dos músics catalans excepcionals, com són el compositor Oriol Cruixent i Alba Ventura. De Cruixent es va interpretar *Trinoctium*, obra de la qual destaca la presència de la percussió i la corda de mans de Dani Ishanda i Paco Ruiz. Per la seua part, la pianista Alba Ventura va brindar al públic el concert *op. 15* de Beethoven, el primer dels cinc concerts que el compositor alemany va escriure per a piano. Sota la batuta d'Alfons Reverté, Cervera va obrir les portes del 37è festival davant de més de 600 espectadors. Durant una setmana, la capital de la Segarra serà l'escenari de

ESPECTADORS

Més de 600 espectadors van anar a la inauguració i molts més no van poder entrar-hi, una cosa inusual

Un moment del concert de l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, ahir a Cervera.

catorze concerts. Com a novetat, avui dilluns, per primera vegada al festival, tindrà lloc un concert de música pop de mans del grup Blaumut, que hi presentarà el seu nou treball, *Equilibri*. Segons el director del festival, Jaume Cortadelles, la relació del grup amb Cervera i amb l'Orquestra Julià Carbonell, d'on sorgeix el grup, ha portat a presentar la proposta, que habitualment s'havia dedicat a música d'arrels, com és el cas del gòspel, el jazz o el swing. Una altra de les perles esperades del muntatge tindrà lloc dimecres. Coincidint amb el 200 aniversari del naixement del constructor de guitarres Antonio Torres, Carles Trepas interpretarà, amb un instrument d'aquest mestre, peces d'Emili Pujol. De manera paral·lela al festival, avui dilluns comença el Curs Internacional de Música, amb 270 alumnes. És el més antic de tot Catalunya. Els estudiants prenen les aules i els patis de l'edifici de la Universitat. Divendres i dissabte a la nit, ofereixen concerts amb el que han après durant el curs, sigui en format d'orquestra o bé en format de grups de cambra o també solistes.

La ciutat ret homenatge a Josefina Rigolfas

Mestra i concertista a la dècada dels 90

X. S.

[CERVERA] Cervera inaugurarà dimarts vinent el festival Vila Closa amb un homenatge a la pianista d'Igualada Josefina Rigolfas, morta fa tres anys i que va ser professora del curs i concertista del festival de Cervera des de la dècada dels noranta. L'actuació serà a càrrec d'un altre dels veterans del certamen, Jordi Vilaprinçó, que en diverses ocasions va oferir actuacions a dos pianos amb Rigolfas. També hi actuarà el qui va ser alumne de la pianista, Jordi Castellà. Rigolfas va debutar amb només 6 anys al Palau de la Música amb el mestre Eduard Toldrà i va dedicar tota la vida a l'ensenyament,

Josefina Rigolfas i Jordi Vilaprinçó, en un concert el 1997.

si bé el 1999 va publicar un disc amb *El somni d'amor* de Franz Liszt. A Cervera ja havia recollit el testimoni d'un altre pianista de talla internacional, Sofia Puche, que havia entrat a formar part del festival de la Segarra amb Miquel Farré el 1987, i que el 2013, dos anys abans de la seua mort, va fer donació de tot el seu patrimoni musical a la ciutat.

El Vila Closa és un festival de petit format per a solistes i grups de cambra que s'ofereix en punts d'interès històric. Presentarà set concerts fins a dissabte, dels quals destaca, dimecres, l'actuació de guitarra del deixeble d'Emili Pujol, Carles Trepas, que homenatjarà el mestre de la Granadella i Enric Granados en el cent cinquantè aniversari.

CRONOLOGIA

Arribada massiva d'alumnes

■ **Dilluns, 09:00 h.** 270 alumnes prendran aules i patis de la Universitat, que es transformen en sales d'assajos i concerts.

Blaumut

■ **Dilluns, 22:00 h.** Per primer cop, el festival inclou un concert de música pop. Serà al pati de la Universitat i són músics propers a Lleida i Cervera.

Tribut a Josefina Rigolfas

■ **Dimarts, 19:00 h.** El pianista Jordi Vilaprinçó inaugurarà el festival Vila Closa a l'Auditori recordant Rigolfas.

Fira de Luthiers

■ **Dimecres.** Fins a vint-i-set artesans d'instruments de corda i de metall mostren el seu treball a la Universitat.

Antonio Torres

■ **Dimecres, 22.00 h.** Carles Trepas tocarà en concert al Paraninfo una guitarra d'Antonio Torres, el preu de la qual pot arribar al milió d'euros.

23 Julio, 2017

Millet diu no saber on són els 10 milions desviats del Palau

► El saquejador de la institució musical no està preocupat per la sentència

EFE/ACN BARCELONA

■ El saquejador confés del Palau de la Música, Fèlix Millet, que espera sentència per l'espoli de la institució cultural, va assegurar ahir que desconeix on van anar a parar els gairebé deu milions d'euros desviats, el destí dels quals no s'ha pogut acreditar, perquè «hi ha molta gent que cobrava en negre», sosté.

En declaracions a l'emissora Catalunya Ràdio, Millet va afirmar que no té «ni idea» de quan podria sortir la sentència del judici per l'espoli, en el qual el fiscal va rebaixar dels 27 anys i mig fins als 14 anys i 9 mesos de presó la seva petició per l'exresponsable del Palau de la Música, després que incriminés a CDC el cobrament de comissions a través de la institució cultural.

«Estic malament de l'esquena»

En aquesta mateixa entrevista, l'expresident del Palau no va voler opinar sobre la possibilitat que acabi a la presó, i sobre la sentència del judici del cas Palau va afir-

L'expresident del Palau de la Música, Fèlix Millet

mar que no està preocupat. «Diuen que sortirà al setembre o a l'octubre. No en tinc ni idea. Que surti quan Déu vulgui. Estic esperant a veure què diuen, com qual-sevol altre», va etzibar Millet, que va aprofitar l'ocasió per reiterar que no es troba bé de salut i que no pot sortir de casa. «Estic mala-

ment de l'esquena i amb prou feines puc caminar 10 o 20 metres», va lamentar l'expresident del Palau. «Tinc 82 anys i els anys no perdonen. No puc ni nedar. Si tinc molta calor m'he de posar a la piscina com si em dutxés», va finalitzar Millet la seva intervenció en el programa.

La Picota

Emma Carrasco

Nedadora del
CN Lleida

Tres medalles d'Or i un cinquè lloc en la categoria d'aleví, ha estat el seu impressionant palmarès en el Campionat d'Espanya celebrat a Barcelona.

María Dolores de Cospedal

Ministra Defensa

Sembla una broma que l'Exèrcit anunciï que revisarà la seva "base de dades" per evitar que un altre 18 de juliol es commemori "l'alzamiento nacional". Sembla broma...

Fèlix Millet

Expresident del
Palau de la Música

Amb la sang freda i poc respecte a la veritat que ha demostrat, ahir va dir desconèixer on són els 10 milions d'euros que van desaparèixer: "Molta gent cobrava en negre"...

23 Julio, 2017

Fèlix Millet assegura que no sap on són els 10 milions d'euros del Palau. "Molta gent cobrava en negre" diu

L'expresident del Palau rebutja opinar sobre l'ingrés a presó

Barcelona
ACN

L'expresident del Palau de la Música, Fèlix Millet, va assegurar ahir dissabte que desconeix on són els 10 milions d'euros desviats del Palau de la Música i que encara no han aparegut. Els deu milions que falten? No ho sé. Déu me'n guard. Si ho sàpigues ja ho hagués dit. No sé si han fet bé els números. Hi havia molta gent que cobrava en negre, va assenyal·lar Millet en una breu conversa telefònica al programa 'El Suplement' de Catalunya Ràdio.

D'altra banda, l'expressident del Palau de la Música, no va voler opinar sobre la possibilitat que acabi ingressant a la presó. Així mateix, sobre la sentència del judici del cas Palau va afirmar que no està preocupat. Diuen

FOTO: ACN /Millet arribant amb cadira de rodes al jutjat

que sortirà al setembre o a l'octubre. "No en tinc ni idea. Que surti quan Déu vulgui. Estic esperant a veure què diuen com qualsevol altre", va etzibar Fèlix Millet.

Durant el programa, l'expressident va aprofitar l'ocasió per reiterar els seus problemes de salut, assegurant que "no es troba bé i que no pot sortir de casa." "Estic malament de l'esquena i amb prou feines puc caminar 10 o 20 metres", va lamentar Fèlix Millet a Catalunya Ràdio. En aquesta línia, deixava clar que té 82 anys i que els anys no perdonen. No puc ni nedar. Si tinc molta calor m'he de posar a la piscina com si em dutxés, va finalitzar Millet. Tots aquests problemes de salut ja van ser comentats durant les sessions del judici, en què se'l va poder veure amb cadira de rodes.

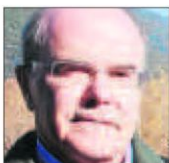

l'ascensor

Miquel Travé

Aquest piragüista de l'Alt Urgell es va proclamar ahir a Bratislava subcampió del món júnior de la competició de C1 en aigües braves.

Ramon Ganyet

Dirigeix el Parc del Segre de la Seu, instal·lació clau per a resultats com els de Travé, des que el 1992 va ser subseu dels Jocs de Barcelona.

Eloi Bergós

El municipi de Penelles, del qual és alcalde, ha convertit els murals urbans en una atracció turística animada amb jornades com la d'ahir.

Fèlix Millet

El saquejador confés del Palau de la Música diu que no sap on van anar a parar 10 milions desviats, la destinació dels quals no s'ha pogut acreditar.

Millet s'escuda que molts cobraven
en negre al Palau

p. 20

CORRUPCIÓ CAS PALAU

Mil·let diu que no sap on són els deu milions que falten del Palau

Afirma que molta gent cobrava en negre i nega que estigui preocupat per la sentència del cas || **Insisteix en el seu mal estat de salut i assegura que tot just pot caminar**

AGÈNCIES

| BARCELONA | L'expresident del Palau de la Música Fèlix Mil·let va assegurar ahir que desconeix on són els deu milions d'euros desviats del Palau de la Música que encara no han aparegut. "Els deu milions que falten? No ho sé. Déu me'n lliuri. Si ho sabés ja ho hauria dit. No sé si han fet bé els números. Hi havia molta gent que cobrava en negre", va assenyalar Mil·let en una breu conversa telefònica en un programa de Catalunya Ràdio.

L'expresident del Palau no va voler opinar sobre la possibilitat que pugui acabar a la presó i sobre la sentència del judici del cas *Palau* va assegurar que no està preocupat. "Diuen que sortirà al setembre o a l'octubre. No en tinc ni idea. Que surti quan Déu vulgui. Estic esperant a veure què diuen com qualsevol altre", va afirmar Mil·let.

Estat de salut

Va aprofitar l'eco de la ràdio per reiterar que no es troba bé de salut i que no pot sortir de casa. "Estic malament de l'esquena i amb prou feines camino 10 o 20 metres", va lamentar l'expresident de l'entitat cultural. "Tinc 82 anys i els anys no perdonen. No puc ni nadar. Si tinc calor m'he de posar a la piscina com si em dutxés", va afegir.

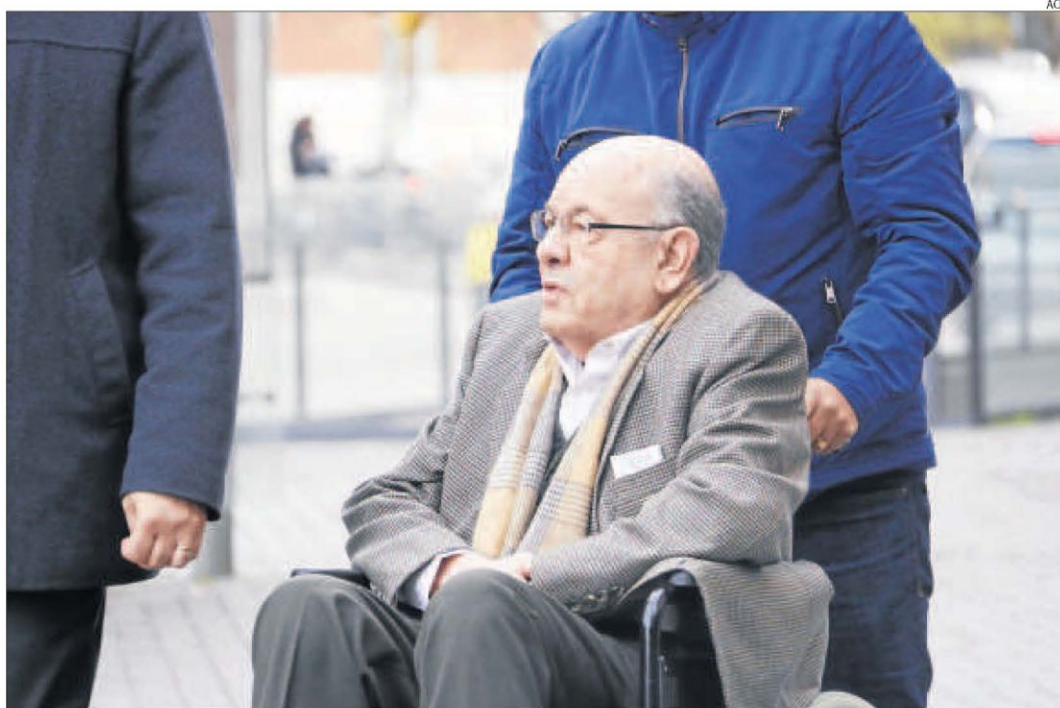

Foto d'arxiu de Fèlix Mil·let arribant a l'Audiència de Barcelona per ser jutjat.

En el cas *Palau* es jutja el suposat finançament irregular de Convergència Democràtica de Catalunya a través del Palau de la Música durant l'època en què Fèlix Mil·let i la seua mà dreta, Jordi Montull, estaven al capdavant de la institució cultural. Estan acusats de saquejar més de 30 milions d'euros.

Per desviar aquests diners

cap al partit, el fiscal del cas, el lleidatà Emilio Sánchez Ulled, considera que van utilitzar les donacions que l'empresa Ferrovial feia al Palau, de qui eren patrocinadors. Aquests diners serien el "peatge" que la constructora pagaria per obtenir l'adjudicació d'obres públiques.

A més, tant Mil·let com Montull, segons el fiscal, haurien

utilitzat fons del Palau per a despeses personals, com per exemple, per sufragar el casament de Gemma Montull, filla de Jordi Montull i també acusada en el judici.

Per part de CDC està acusat l'extresorer Daniel Osàcar, que seria l'encarregat de fer arribar els diners de Ferrovial des del Palau fins al seu partit.

R.B.- Barcelona

Han pasado ocho años desde que agentes de los Mossos d'Esquadra irrumpieron en el Palau de la Música en busca de pruebas que acreditasen el expolio orquestado desde la histórica institución, pero quedan interrogantes por resolver. La fase de instrucción sirvió para arrojar luz sobre muchos asuntos, tales como la trama triangular que urdieron los rectores del Palau Fèlix Millet y Jordi Montull, Convergència y algunas constructoras. La sentencia podría conocerse en septiembre, pero habrá dudas que quizá no se aclaren. Millet aseguró ayer que desconoce adónde fueron a parar los casi diez millones de euros desviados cuyo destino no se ha podido acreditar, porque «hay mucha gente que cobraba en negro».

En declaraciones a la emisora Catalunya Ràdio, Millet afirmó que no tiene «ni idea» de cuándo puede salir la sentencia del juicio por el expolio, en el que el fiscal rebajó de los 27 años y medio hasta los 14 años y 9 meses de cárcel su petición para el exresponsable del Palau de la Música, después de que incriminara a CDC en el cobro de comisiones a través de la institución cultural.

Millet explicó que desconoce el destino de los casi 10 millones desviados del Palau que la investigación judicial no pudo acreditar dónde fueron a parar: «No lo sé. Si lo supiera ya lo habría dicho, no sé si han hecho bien los números, hay mucha gente que cobraba en negro».

Preguntado por sus planes estivales, el saqueador confeso comentó que pasará el verano en su

Millet ignora el paradero de 10 millones de euros del Palau

«Hay mucha gente que cobraba en negro», apunta como explicación del agujero

casa de L'Ametlla del Vallès (Barcelona), donde soporta el calor veraniego sin poder nadar en la piscina de su chalé, porque se está recuperando de una operación en la espalda que también le impide caminar más allá de diez o veinte metros seguidos. «No puedo ni nadar. Hace mucho calor y me tengo que poner en la piscina como si me duchara, pero no puedo nadar», lamentó.

Su hermana pequeña Pat también accedió a realizar declaraciones a Catalunya Ràdio. «Yo nunca le diría que Fèlix es un ladrón, ha sido un imbécil, un idiota y lo está pagando mucho», dijo.

Fèlix Millet abandonando la Ciutat de la Justícia durante una de las sesiones de su juicio

Efe

23 Julio, 2017

LAS CARAS DE LA NOTICIA

Roger Guasch
Director general
del Liceu

Como ejemplo de que el Teatro del Liceu es una institución de todos los españoles, el coso operístico barcelonés ha presentado para todo el país una versión de «Il trovatore», de Verdi, que puedo verse en la Plaza Mayor de Madrid. Hay que tender puentes.

Jorge Urrutia
Ensayista y poeta

Ha realizado una edición para Biblioteca Nueva, con prólogo incluido, de «Madrid», de Azorín, un clásico fundamental en el que está vertida la manera de entender la vida y la literatura del gran prosista, figura clave de la Generación del 98.

Arnaldo Otegi
Coordinador
general de
EH Bildu

«No se puede evitar reconocer el sufrimiento que la lucha armada y la represión gubernamental han causado». Es el miserable discurso de Otegi en el siglo XXI. Nada ha cambiado y la democracia debe perseverar en su lucha contra estos desalmados.

Itxaso Atutxa
Presidenta del
PNV de Vizcaya

Itxaso Atutxa sacó a pasear la camaradería nacionalista y tachó de «barbaridad» que no se respete la voluntad del pueblo catalán ni las decisiones de su Parlamento. Se puede manipular, pero no tan groseramente. Nadie está por encima de la Ley.

Fèlix Millet
Ex presidente
del Palau
de la Música

A la espera de la sentencia en el juicio por el expolio del Palau, Millet aportó más detalles del que es ya uno de los casos referentes de la corrupción nacionalista en Cataluña. «Había mucha gente que cobraba en negro». Lo reconoció con normalidad.

La hermana de Millet: “Fèlix tiene muy claro que irá a prisión”

C. S. BAQUERO, **Barcelona**

“Fèlix tiene claro que ira a prisión. No creo que sea mucho tiempo, pero no por la edad, sino por la enfermedad que tiene. No sé cómo se las arreglará allí”, aseguró ayer Pat Millet, la hermana pequeña del saqueador confeso del Palau de la Música. La hija menor de una de las familias otrora más respetadas de Cataluña concedió ayer una entrevista a *Catalunya Ràdio*, a escasos dos meses de conocerse la sentencia del juicio sobre el expolio del centro cultural y se mostró segura de que el veredicto “dejará retratados a varios partidos políticos”. La hermana de Millet señaló al expresidente del Gobierno José María Aznar Aznar (PP), con quien su hermano tenía una relación muy cercana, algo de lo que, según ella, “no se ha hablado mucho”.

Según la hermana, Millet ya le ha pedido perdón a ella y a su otro hermano, Xavier. La familia, sin embargo, está dividida porque Fèlix no le ha pedido perdón “a mucha gente ni a Cataluña”. Pat Millet describe a su hermano como un hombre inteligente pero obsesionado con el dinero. “Él quería emular a mi padre y amasar una gran, gran fortuna. Si te la ganas tú mismo me parece muy bien, pero como lo ha hecho él no estoy de acuerdo”, asegura la mujer, que dice que ha perdido su trabajo como colaboradora en un boletín local de L’Ametlla del Vallès por su apellido.

“Yo nunca le diría que Fèlix es un ladrón, ha sido un imbécil, un idiota y lo está pagando mucho. Ambicionaba y ambicionaba y ha hecho el burro”, aseguró la hermana del ex presidente del Palau de la Música.

Breves

CATALUNYA

Millet, sobre los 10 millones desviados del Palau: «Mucha gente cobraba en negro»

👉 El saqueador confeso del Palau de la Música Fèlix Millet, que espera sentencia por el expolio de la institución cultural, aseguró ayer que desconoce dónde fueron a parar los casi diez millones de euros desviados cuyo destino no se ha podido acreditar, porque «hay mucha gente que cobraba en negro».

Millet desconoce el destino de 10 millones del Palau por los pagos en negro

EFE BARCELONA

El saqueador confeso del Palau de la Música Fèlix Millet, que espera sentencia por el expolio de la institución cultural, aseguró ayer que desconoce dónde fueron a parar los casi diez millones de euros desviados cuyo destino no se ha podido acreditar, porque "hay mucha gente que cobraba en negro". La investigación judicial o pudo acreditar adónde fueron a parar.

En un declaraciones a la emisora Catalunya Ràdio, Millet afirmó que no tiene "ni idea" de cuándo puede salir la sentencia por el expolio, en el que el fiscal rebajó de los 27 años y medio hasta los 14 años y 9 meses de cárcel su petición para el exresponsable del Palaua, después de que incriminara a CDC en el cobro de comisiones a través de la institución cultural. ●

Millet desconoce el destino de 10 millones del Palau por los pagos en negro

EFE BARCELONA

El saqueador confeso del Palau de la Música Fèlix Millet, que espera sentencia por el expolio de la institución cultural, aseguró ayer que desconoce dónde fueron a parar los casi diez millones de euros desviados cuyo destino no se ha podido acreditar, porque "hay mucha gente que cobraba en negro". La investigación judicial o pudo acreditar adónde fueron a parar.

En un declaraciones a la emisora Catalunya Ràdio, Millet afirmó que no tiene "ni idea" de cuándo puede salir la sentencia por el expolio, en el que el fiscal rebajó de los 27 años y medio hasta los 14 años y 9 meses de cárcel su petición para el exresponsable del Palaua, después de que incriminara a CDC en el cobro de comisiones a través de la institución cultural. ●

AL DETALLE

Millet desconoce el paradero de los 10 millones del Palau: «Mucha gente cobraba en negro»

■ El expresidente del Palau de la Música Fèlix Millet aseguró desconocer el paradero de los 10 millones de euros desviados de la institución: “Mucha gente cobraba en negro”. En declaraciones a Catalunya Ràdio, fue preguntado por esta cuestión: “Dios me libre, si lo supiera ya lo habría dicho”. Por su parte, su hermana Pat Millet aseguró: “Creo que mi hermano no ha sido consciente de la animalada que estaba haciendo. Ambicionaba, ambicionaba, ambicionaba e hizo el burro. Ladrón no le diría. Le diría que ha sido un imbécil, idiota, y que lo está pagando”.

Tres menores heridos por disparos en Sevilla

● Un total de tres menores de edad, han sido atendidos en el Hospital de Valme con heridas de carácter leve después de que este sábado se hayan producido unos disparos en Dos Hermanas (Sevilla), en el marco de un suceso cuyas circunstancias investiga la Policía Nacional.

Prisión sin fianza tras hallar muerta a su pareja

● El juez de guardia ha decretado este sábado prisión sin fianza para la pareja de la mujer rusa de 32 años hallada muerta en una vivienda incendiada en Valencia el pasado 16 de julio, según ha informado el Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana.

Millet no sabe nada de los 10 millones del Palau

● El expresidente del Palau de la Música Fèlix Millet ha asegurado desconocer el paradero de los 10 millones de euros desviados de la institución porque "much gente cobraba en negro". En declaraciones a Catalunya Ràdio ha dicho "Dios me libre, si lo supiera ya lo habría dicho".

EL EXPRESIDENTE del Palau de la Música. LA VOZ

Cárcel por copiar fotos de la hija de su pareja

● El Juzgado de lo Penal número 3 de Albacete ha condenado a un hombre a una pena de 2 años y 7 meses de prisión por copiar en un 'pen-drive' fotografías de la hija de su pareja en ropa interior. Lo consideran autor de un delito de descubrimiento y revelación de secretos.

23 Julio, 2017

La justícia i les forces de seguretat espanyoles persegueixen més del que sembla les pràctiques polítiques il·lícites

Més d'un corrupte a judici per dia

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

Angel Maria Villar i el seu fill detinguts. El jutge cita a declarar Germà Gordó i la Guàrdia Civil va al Parlament i a la Generalitat pel 3%. Miguel Blesa apareix amb un tret al pit. No hi ha treva. No hi ha setmana en què la corrupció no acapari l'actualitat. De nou és una de les preocupacions més importants dels espanyols i la cançó és persistent: l'Estat no actua, tots se'n surten de franc i no passa mai res. Realment és així? Les xifres no ho corroboren: en el primer trimestre d'aquest any, els jutges van assegurar al banc dels acusats més d'un corrupte per dia.

L'últim baròmetre del CIS reflecteix ben clara i neta aquesta inquietud: la corrupció és el segon problema del país per al 44,8% dels espanyols (en l'anterior ho era per al 37,3%), només al darrere de l'atur, que fa perdre el son al 72,3%. El comentari popular s'estén com una taca d'oli: Espanya és un país bananer i els corruptes campen al seu aire. Les estadístiques no confirmen la premissa.

El Consell General del Poder Judicial té al seu portal web la manera de saber-ho. Així, la seva última actualització diu el següent: en el primer trimestre de l'any, els jutges han decidit assegurar al banc dels acusats 97 persones en 27 processos per corrupció (funcionaris, polítics o empresaris amb afectació de diners públics). Aquests tres mesos sumen 90 dies, la qual cosa vol dir que han portat a judici més d'una persona al dia per corrupció. A més, en aquest període s'han dictat 36 sentències per aquest tipus de conductes, de les quals 28 han estat condemnatòries (un 77,8%). Un total de 58 més han rebut condemnes fermes quan han conclòs els recursos. I a les presons espanyoles hi ha 83 sentenciats per aquests motius (46 per malversació; 24 per suborn) i 14 més estan en presó preventiva.

Es un fenomen molt estès a Espanya, això és innegable. Ara bé, el cert és que els estudis internacionals assenyalen que no és un país corrupte. Això vol dir que aquí no és habitual que pagant un guàrdia et retiri una multa, o que donant una propina t'atenguin abans en un hospital. Però no es pot negar l'existència d'un trencament sistemàtic de les normes, en especial en l'adjudicació de contractes públics.

Aquesta possible vulneració de concursos i el probable finançament il·lícit dels partits polítics es posen en relleu en afers que estan sent investigats i en d'altres que ja han arribat a judici, i que esperen sentència. Per exemple, el de l'espòli del Palau de la Música i el seu cosí germà del 3%, que aborden suposades comissions als governs de CDC a Catalunya; Gürtel, que esquitxa el PP; Púnica, que posa en dubte l'Executiu popular a la Comunitat de Madrid; Nóos, en alguns

1. Miguel Blesa, mort recentment, va presidir el consell de Caja Madrid
2. Rodrigo Rato, exvicepresident i exdirector de l'FMI
3. Luis Bárcenas, extresorer del PP
4. Jaume Matas, expresident balear
5. Iñaki Urdangarín, exdc de Palma
6. Jordi Pujol, fill gran de l'expresident

tres i fins i tot s'ha fet seure al banc dels acusats la germana del Rei i s'ha condemnat el seu marit, Iñaki Urdangarín. La justícia també ha posat entre les potes dels cavalls dos exvicepresidents del Govern central: un del PP, Rodrigo Rato (que també va ser president del Fons Monetari Internacional), i un del PSOE, Narcís Serra, pel seu paper a les caixes d'estalvis, un sector que es va ofegar en escàndols. Tot això sense que el sistema se'n ressentís, la qual cosa no deixa de ser un símptoma de la seva salut.

La corrupció ha afectat de ple la política, però també altres sectors. L'últim que hi ha en el punt de mira és el futbol. Angel Maria Villar, expresident de la Federació Espanyola de Futbol, i Sandro Rosell, expresident del Barça, estan sota la lupa per les seves gestions en el món de la pilota.

Però és innegable que aquesta acumulació de fets causa neguit en el ciutadà, que interpreta que la resposta és magra. Hi ha fets incontestables. Els processos per corrupció es dilaten molt (fins a deu anys), la qual cosa fa que es percebi que el resultat ja no importa: les condemnes afecten personatges ja amortitzats, i no sempre és possible arribar fins al fons. També cal assenyalar la falta de mitjans. Un cas d'aquest tipus col·lapsa un jutjat ordinari. Anticorrupció té 24 fiscals (més els delegats provincials) que s'encarreguen de la majoria d'affers, i dediquen gairebé més temps a respondre als recursos de desenes de lletrats que a indagar. Arran de tot plegat, les reformes legals no sempre van en la bona direcció: delimitar per decret la durada de les indagacions és il·lusionari.

Però no es pot dir que no es fa res, ni que la política domina la judicatura. Els jutges espanyols gaudeixen d'una àmplia independència, qüestió personal és si l'exerceixen o no. Fins i tot en un cos jerarquitzat, com la Fiscalia, el cap d'Anticorrupció, Manuel Moix, va haver de dimetir envoltat d'escàndols per la manera com va pretendre canalitzar els assumptes. I no es pot oblidar que, manant el PP, la Policia va entrar a la seva seu dues vegades per la trama Gürtel i la Guàrdia Civil es va carregar el govern autonòmic de Madrid. Malgrat el que es digui, l'Estat actua. Potser no tant com es vol, però actua.

La justícia no arribarà mai a temps a combatre la corrupció. Ni és la solució: fallen més els controls que jutges i fiscals. I potser també la percepció cultural del fenomen. A més, no es pot oblidar que els corruptes treballen des de dins del sistema i el coneixen fil per randa: saben com l'han de manipular. La denúncia és complicada, no surt de franc. Aquí no hi ha aquella figura que es veu a les pel·lícules, on es dona immunitat. Només es pot acordar una reducció de condemna. De tota manera, un fiscal ho explicava gràficament: "La justícia és coixa, però la puntada de peu sempre te la dona amb la cama bona".

llocs d'Espanya; els ERO d'Andalusia; la fortuna oculta dels Pujol, o els diferents escàndols del PP a València.

No han tingut conseqüències? Doncs no és veritat. Remuntant-nos en el temps podem comprovar com un ministre de l'Interior, José Barrionuevo, i un secretari d'Estat, Rafael Vera, van ingressar a presó pel GAL. Luis Roldán, que va ser director general de la Guàrdia Civil, va complir una llarga condemna per diversos delictes econòmics. L'expresident de la Comunitat de Madrid Ignacio González es troba a presó provisional per l'operació Lezo. En la mateixa situació estan Jordi Pujol Ferrusola, per l'origen i increment de la fortuna familiar a l'estranger; Francisco Granados, exconseller del govern autonòmic madrileny, i Luis Bárcenas, extresorer del

PP, van passar llarg temps a la presó.

La corrupció ha passat factura i ha donat un cop de porta a les carreres polítiques de Manuel Chávez i José Antonio Griñán pels ERO; ha causat la dimissió de Pedro Antonio Sánchez de la presidència de Múrcia; ha obligat a retirar-se Esperanza Aguirre, ha arruïnat el llegat polític de Jordi Pujol, ha frustrat les expectatives del seu fill Oriol, que recentment va pactar una condemna de dos anys i mig per les ITV i que aspirava a continuar la carrera del seu pare, i fins i tot s'ha carregat partits polítics, com Unió Mallorquina, que va tenir força poder a les Balears. Una comunitat que ha vist com el seu expresident Jaume Matas també va acabar entre reixes.

Són exemples, però n'hi ha més. A Espanya s'ha jutjat minis-

CAUSA DEL NEGUIT

Els processos són llargs i sembla que el resultat ja no compta

EL REMEI NO ÉS EL JUTGE

La justícia no hi arribarà mai a temps: calen més controls i educació

TREBALLAR DES DE DINS

No es pot obviar que els corruptes són part del sistema: saben com s'ha de manipular

Tot el que diuen i fan demostra que estan molt 'acollonidos'

**Gonçal
Mazcuñán i Boix**

PERIODISTA. PRESIDENT
DEL CONSELL EDITORIAL
►gonzalm@gmail.com

Només els faltava l'episodi macabre de la mort de Miguel Blesa per afegir sospites als indicis que alguna cosa no funciona com caldria en un sistema polític que fonamenta la seva actuació en l'amiguisme, la corrupció, l'autoritarisme, el menyspreu a les minories, la intolerància democràtica i l'absència d'es-crúpols. Siguin certes o indemostrables les versions que han circulat aquest dies sobre els motius i la forma en què va morir l'expressident de Caja Madrid, allò que és innegable és la suspicàcia que desvetlla la crònica dels fets, l'acceleració del procediment per aclarir les circumstàncies, la contundència del resultat de l'autòpsia i la rapidesa a incinerar el cos sense que ningú n'hagi qüestionat la conveniència. Sobretot, atesa la personalitat del mort i les seves amistats (Aznar, entre els significatius), i per la seva condició d'acusat i processat en diferents causes judicials que han destapat el femer en què es rebolca bona part de la classe dirigent espanyola. Potser sí, que han vist massa pel·lícules de lladres i serenos tots aquells que re-celen que el banquer mort hagi estat el cap de turc ideal per tapar o silenciar

«La mort del banquer Blesa s'ha afegit insospitadament a l'agenda de la vida política espanyola, prou atapeïda d'activitat per impedir el referèndum de l'1-O»

proves compromeses per a gent del seu entorn, però les aparences hi són totes. Ja veurem quant tarden a dissipar les sospites, i quins són els arguments. En tot cas, el fet s'ha afegit insospitadament a l'agenda de la vida política espanyola, prou atapeïda d'activitat per impedir com sigui el referèndum de l'1 d'octubre. Obviarem vincular la mort de Blesa al coneixement que pogué tenir sobre els milions que no hi ha hagut manera de fer aflorar en el judici per l'espòli del Palau de la Música Catalana, però el cert és que la seva mort sobtada podria haver distret els estratèges de la causa antireferèndum de la feinada que tenen per complir el que han promès. No s'ho atrapen amb tantes accions, declaracions i escorcolls com han de fer per aturar la votació. És possible que ja no sàpiguen què més inventar-se per amenaçar els catalans que encara volen votar per saber quants estan a favor i quants en contra de la

desconnexió. El temps se'ls tira a sobre i al final no tindran més remei que tirar pel dret i aplicar les mesures que els deixaran amb el cul enlaire en pràctiques democràtiques. Ells que només parlen de legalitat i de democràcia.

Com que saben el que s'hi juguen i no veuen com impedir-ho quedant bé davant l'opinió pública internacional, jo diria que en aquests moments estan *acollonidos*. El nus a la gola no els deixa respirar i per això intenten agafar aire com sigui i de la manera que sigui. Per això han estat expeditius a treure's de sobre el cas del banquer mort. Possiblement amb el mateix estil que ha quedat demostrat que es treballa des de les clavegueres de l'estat quan es tracta de construir un relat favorable als interessos del poder. És el que estan fent amb «el problema catalán» des de fa anys, incapaços de re-soldre'l amb intel·ligència. Si voleu, poseu-ho en quarantena tot això. Just 15 dies abans de la Diada. Si encara no s'han atrevit a desmantellar les nostres institucions, ho faran el dia 12. El dia 13 l'opinió pública internacional certificarà el «suïcidi» de l'estat espanyol. I l'1-O, a votar.

23 Julio, 2017

La qüestió catalana

INMA SAINZ DE BARANDA

Marta Pascal al pati de la seu del partit, al carrer Provença de Barcelona, que tenen previst deixar a finals d'any

ISABEL GARCIA PAGAN
Barcelona

Fa un any l'equip de Marta Pascal i David Bonvehí va prendre les regnes del nou PDECat. Una direcció executiva que està d'aniversari immersa en la voràgine del procés sobiranista i amb el repte de consolidar un projecte polític en què el passat encara pesa.

Què volia fer i no ha fet al capdavant del PDECat?

Hem consolidat l'espai municipal i el de les idees, s'ha passat dels 7.000 als 13.000 associats, però ara ens hem de convertir en el gran partit útil i de centre de Catalunya. Probablement això tindrà una expressió concreta després de l'1 d'octubre.

Abans s'hi ha d'arribar. Quin és el paper del partit?

El Govern té encarregada la missió de fer possible el referèndum, i nosaltres hem de guanyar la majoria i defensar un model de societat que no és qualsevol. Volem una Catalunya amb un Estat petit i una societat gran.

Els últims dies s'ha qüestionat el compromís del PDECat vers el referèndum.

Això és molt injust, retrògrad i ranci. El nostre compromís és ferm i té noms i cognoms: el president Puigdemont, Mas, Rigau, Homs, Borràs... Que no ens donin lliçons. Ningú ha fet els actes de generositat que ha fet el PDECat, començant per deixar enrere CDC. Estem tranquils i convençuts que som molt necessaris.

Amb els relleus dels últims dies hi ha un cert miratge del passat. Turull va renunciar a les primàries del partit, Forn és l'últim membre actiu del pinyol de Mas, Corominas era a la direcció de CDC...

Al partit hi ha una expressió de lideratges nous i una manera de fer diferent, que s'ha fet mantenint l'equilibri sobre la feina feta però mirant al futur. Això nostre no és un trencament, és una evolució.

“No acceptem lliçons; ningú no ha estat tan generós com el PDECat”

Marta Pascal, coordinadora general del PDECat

Es van comparar amb el moviment polític de Macron.

Ens vam fundar fa un any. Ens hi vam avançar!

Creu que el vicepresident Junqueras fa tot el que pot per organitzar el referèndum?

No m'imagino el vicepresident rebaixant el seu compromís amb el referèndum. Hem de tenir clar

No hi ha alternativa?

El que està passant a Catalunya, que és l'expressió d'un canvi, només pot ser possible a través d'un referèndum. Això vol dir que democràticament també haurem d'acceptar-ne el resultat.

No ha de tenir línies vermelles l'organització de l'1-O?

El primer que hem de fer és garantir que es fa d'acord amb els estàndards internacionals. S'ha de normalitzar el fet del vot, tenim la legitimitat i s'hi ha de donar la coherència logística perquè en la mirada des de fora s'entengui que les urnes són la solució, no el problema.

I es compliran aquests estàndards?

El Govern està en disposició que sigui així. La prova és que convida observadors internacionals per validar que es fan les coses bé.

Es pot proclamar la independència, per exemple, amb un 30% de participació?

La independència es proclama si els ciutadans de Catalunya volen que es proclami d'acord amb els resultats de l'1-O. El focus ara no és proclamar la independència, sinó com donem la veu a la gent, sota quines garanties.

Davant l'actitud del Govern espanyol, el que s'albira és un escenari de mobilitzacions.

Hem de ser astuts amb la resposta

ciutadana. Ha de ser massiva, pacífica i ben articulada.

Ada Colau s'apunta a la mobilització, no al referèndum.

La seva posició respon més a una estratègia política que a una convicció democràtica.

La divisió de poders entre el partit i el Govern és una divisió real amb el president

RELLEU DE CONSELLERS

“Si calia reformular el Govern per tirar endavant, per nosaltres no ha quedat”

L'INDEPENDENTISME

“Junts pel Sí té un final, i és l'1-O; el sobiranisme ha d'expressar les seves diferències”

Puigdemont?

El seu compromís amb el PDECat és total i absolut. Som un partit amb vocació de govern que ha decidit que el punt de referència no el té en les institucions, sinó en el projecte que representa. Hem hagut d'aprendre, però el resultat ha estat molt positiu.

Podria haver estat presiden-

ta del grup de Junts pel Sí.

I la meua decisió de no ser-ho respon a aquest esperit que li deia. Volem ser un partit fort, que pren decisions, assumeix reptes i, si cal, és autocrític.

No han perdut llençols en la crisi de Govern?

El que hem fet és un acte de generositat extraordinària. I no és el primer. Si calia reformular el Govern, per nosaltres no ha quedat.

El partit es podia sentir exclòs de les decisions?

Aquest procés no tira endavant si el PDECat no està còmode, no està fort i no se sent protagonista del que fem. L'actual catalanisme polític s'aglutina entorn del dret a decidir, i cal un partit sobiranista de centre fort, sense fissures, angonixes i debilitats. Aquests som nosaltres.

No calia cap esforç d'ERC?

El president és la persona que nomena i relleva consellers. El partit el va acompanyar en el que feia referència als consellers del PDECat. Junts pel Sí és una experiència temporal i excepcional que ha donat lloc a una expressió de Govern que té dos partits al seu si. Jo em nego a acceptar que n'hi ha alguns que estan més convençuts que d'altres, i a les proves i les querelles em remeto.

Així doncs, no van demanar repartir sacrificis amb ERC?

El partit sempre ha demanat al president que faci compatible que el procés tiri endavant amb un PDECat fort. Som un partit que es projecta a mitjà termini. Anem molt més enllà de l'1-O. Això és el que demanem al president, i ell ho entén i ho comparteix.

Junts pel Sí no es repetirà?

La fórmula té un inici i un final, que és l'1 d'octubre. Després, passi el que passi, és bo i sa que el vot sobiranista s'expressi amb diverses sensibilitats. Tots els sí a les urnes porten inherent una determinada manera d'entendre el país, i la nostra no és la d'ERC.

Tenen una executiva minvada. Hi haurà canvis?

A la tardor es reforçarà l'espai de presa de decisions executives del partit. De moment, hem recostat i normalitzat les famílies.

L'altra assignatura pendent són els candidats. El cartell de Barcelona està vacant i l'exconseller Munté diu que li faria il·lusió.

Benvinguda la gent que en tingui ganes! Volem tenir els candidats municipals proclamats en un any. En tot cas, decidiran els associats.

El candidat a la Generalitat també?

Per a això caldrà esperar a veure què passa l'1-O. Però ho tenim tot a punt per abordar l'elecció no només del cap de cartell, sinó de tot l'equip.

Com pot afectar la sentència del cas Palau després de l'estiu a l'expresident Mas?

Fins que no hi hagi sentència, el més just és no dir res. Això sí, si algú ha expressat generositat i visió de la jugada, és el president Mas. És el nostre gran actiu, sempre ho serà, i n'estem molt orgullosos.

El nivell d'exigència amb Germà Gordó va ser molt alt.

No tenim doble vara de mesurar per la corrupció. Hem heretat de CDC el bo i millor, però també tenim una mirada crítica cap al nostre passat.

@ VEGEU EL VÍDEO DE L'ENTREVISTA AQUÍ:
<http://bit.ly/2umv125>